

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Virginitas quid sit: virginibus quænam vitanda, quamq[ue] ea multifariam
oppugnetur. Can. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

ALLOQUIORVM IESV CHRISTI ad suam sponfam, hoc est, quamlibet

animam, quæ vel ex professione, vel proposito libero statuit eidem Christo suo sponso in castitate carnis ac spiritus militare I. Libri pars II.

Virginitas quid sit, virginibus, quænam vitanda, quamque ea multisariam oppugnetur.

CANON I.

Virginitas, ut inquit famulus meus fidelis Augustinus, est in carne corruptibili incorruptionis perpetuæ meditatio: Hoc est, quod virgo debeat firmum habere propositum, incorruptionem perpetuam seruandi: ad quod maximè necessarium est, ut vniuersas affectiones sensitiui appetitus virgo discat refrenare, moderari, eosdemque rectæ rationi subdere, ita ut nulli creaturæ inordinato affectu inhaereat, sed omnes tam corporis, quam mentis motus ac appetitus secundum rationis iudicium ad meum honorem referre studeat. Quia ad virginem pertinet non solum carnalem vitare coniunctionem, sed etiam primos concupiscentiæ motus refrenare, nec in delectationem carnalem, siue in opus consentire: nisi super euitare amplexus & oscula, omnesque occasiones, ex quibus talis posset carnalis oriri concupiscentia. Est præterea hæc virtus singulare quoddam donum, imò præciosissimum munus, quod quidem in sancta Ecclesia obtineri possit, & his præcipuè concessum, quos ab æterno hæc gloria dignos arbitratus fui, ad quam sui possessores & amatores euehere solet.

Ad custodiendum verò tantum tanquam excellentissimum donum, dici nequit quanta sæpè certamina quantosque inimicorum insultus subire cogaris, & nonnunquam anxia & dubia redderis ac quasi incerta, vtrum etiam (ut dignum est) virginalem integritatem diligas & custodias, an secus. Interdum quoque de victoria desperans, arbitraberis quod omnis labor ac conatus tuus sit deperditus: quando ipse iam labor sit durior, ac certamina indies ingrauescunt teque ad sufferendum hæc omnia imparem conspicias: nec inuenis quocunque etiam te vertas aliquam consolationem, sed vbiq; miseriam & tribulationem, omnisque dulcedo & præsentis vitæ gaudia vniuersa in amaritudinem amarissimam tibi vertuntur. Nihilominus dilecta filia quaeso, ne diutini conflictus laborisve tædio vinci te patiaris, quia ipso temporis successu paulatim hæc omnia minuentur. Ideò noli cessare, noli ocio locum dare, quia quo fortius ac probius ex animo certaueris, eo etiam citius omnium tentationum robur infringes & eneruabis, fietque indies labor molestiaque omnis toleratu facilior, ut quod prius magna difficultate vincere vix dum potueris paulò post meæ gratiæ adiutorio, leuissimo etiam flatu à te repellas. Nequeo tamen negare, quin magna vigilantia, multaque industria opus sit, ad hoc munus nobilissimum, pretiosissimum hunc thesaurum conseruandum, ea de causa, quod hunc portes in vase multo quàm sit vitrum crySTALLINUM fragiliori: quod nisi studiosè satis custodiatur, citius frangitur. Eodem certè modo tibi vigilandum est, ne illud candidissimum lilium, ne odorifera ac vernantissima illa

Virginitati
seruandæ
quænam
necessaria.

Cauendæ
quænam
sint virgini-
bus.
Virginitas
quale sit
munus.

Tentationes
& conflictus
virginum
quales.

Tentationes
resistendo
minui.

Yyy castissi-

castissimæ virginitatis rosa in te deficiat, frangatur, marcescat, destruat, contaminetur, aut alterius cuiusvis caduca: rei amore depereat: certò sciens quandam singularem præ virtutibus cæteris, hanc obtinere prærogatiuam. Quia reliquæ virtutes, vt humilitas, patientia, paupertas, obedientia, charitas, & id genus aliæ quamuis amittantur, recuperari tamen per dolorosam contritionem & emendationem sufficientem, poterunt: Virginitas autem sacra ac impolluta, semel negligenter seruata aut amissa, nūquam redintegrari, nunquam salua obtineri valet, etiam si quis tot lacrymas fundat, quot mare guttas aquæ habet. Nec poterit dicere huiusmodi aliquis canticum illud, quod solis incorruptis ac verè virginibus dicere concessum est. Nam illæ, vt sanctus Ioannes Apostolus meus protestatur, sequuntur agniti quocumque terræ, hoc est, me sponsum cælestem, obtinebunt; à me singulare quoddam ac iucundissimum gaudium pro labore ac difficultate sui certaminis præ cunctis filiis hominum, quod mira quadam claritate in ipsarum corporibus fulgebit.

Virginitas quænam amissa recuperetur.

CANON II.

Virginitatem autem amissam quod dixi, non posse recuperari, hoc intellige, de corruptione aut corporis voluntaria pollutione, non de consensu rationis tantum in peccatum, non opere subsequuto. Nam tamen consensu talis maculet mentem, non tollit tamen virginitatis integritatem: ideo potest per dolorem talis macula dilui: secus est de integritate corporis. Namque sanctus Hieronymus diuino meo repletus spiritu. Audenter, inquit, loquor: Cum omnia possit Deus, virginum tamen non potest suscitare ruinam. Valet quidem liberare de pena, sed non valet coronare corruptam. Quapropter cum hæc ita se habeant, eo maior tibi cura, sollicitudo amplior, ac diligentia adhibenda sunt, vt hunc thesaurum illæsum integritate serues. Habebis nihilo minus in hoc certamine constituta gaudium quoddam eximium, ac singularem quandam à me interius consolationem, per quæ mirum in modum spiritus tuus reficietur, exhilarabiturque. quando videlicet intellexeris ex sacris libris sanctorumque Patrum scriptis, quàm mihi sit chara, quàmque accepta mei amore seruata virginitas, quodque tanto amore munditiæ & virginalem puritatem complectar exosculeturque, tantoque eam honorem, vt propriam dilectam sponsam meam, excipiam coronemque. Reuera enim Virginitatis mea sponsa est. Ex quibus verbis facile deprehendes, quo aut ad quem amorem tuum dirigere debeas: Haud dubium quin ad me sponsum tuum, ad cuius honorem virginitatis tenes propositum. Nam certus sum iuuenilia corda & precipue virginum amoris expertia, sine amore diu subsistere non posse. Vnde moneo hortorque te ne sine amore sis, sed eo amorem tuum conuertas, vbi securior, honoratior simul & nobilior efficiatur, vbi munditior, castior, & sanctior reddatur: imò vbi ad summum honoris fastigium subuehatur. Nec timere habeas, vt pereat, sed vt incrementa sumat, plurimumque mereatur. Veruntamen hoc nusquam fiet, nec vllò alio amore, quàm meæ diuinitatis: hoc est, si me Dominum Deum tuum ex toto ac integro corde amaueris, me solum in omnibus quaesieris, spectaueris, concupieris, mihi vni adhaeris, mihi soli placere desideraueris. Quod si verò alteri studueris placere, aut amorem tuum rebus caducis momentaneisque maculaueris, scito quod me amatorem habere minimè poteris: quia amor quo ego amari volo, adeo delicatus adeoque est tener, vt nullum possit peregrinum sustinere amorem.

Amor.

Virginitas
amissam
nunquam
recuperari.

Apo. 14.

Hieron.

Gaudium
quoddam
desur pro
virginitate
certantibus.

Sponsa
Christi vt
fit incorrupta
virginitati.
Amorem
suum quo
virgo trans-
ferre de-
beat.